

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 2 de Juny.—La Sma. Trinitat, Sts. Marçeli, Pere, Erasme y Blandina, mrs.

Dill. 3.—S. Isaac monjo, Sta. Clotilde reyna y lo beato Joan Grande.

Dim. 4.—S. Francisco Caracciolo fr.

Dimec. 5.—S. Sanxo y Stes. Valeria y Marcia, mrs.

Dij. 6.—~~X~~ SS. COPUS CHRISTI, S. Norbert b. y cf. Stes. Candia y Paulina. *Professó general*.

Div. 7.—S. Sabiniá mr. y Sta. Genivera vg. mr.

Dis. 8.—S. Salustiá cf. y Sta. Galiopa mr.

QUARANTA HORES.—Continuan en la iglesia del S. Hospital. Cessarán en la vigilia y octava del Corpus.—La exposició de S. D. M. comensará á dos quarts de 7.

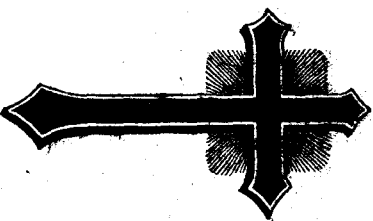
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'25	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	15'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	16'00	«
Fesces.	20'00	«
Lubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'80	«

Núm. 49

D. IGNASI CASABÓ Y BASSOLS

Mori en la vila de Camprodón, el dia 24 de Maig últim

✧ E. P. D. ✧

Sos afilligüts esposa D.ª Inés Brangari, filla D.ª Joana Casabó y Trias, fillastre D. Manel Ricart y Brangari, germanes (ausentes), germans polítics (ausents), tia (ausenta), nebots, cosins y demés parents, al participar á V. tan sensible pérdida, l'hi pregan lo tingan present en ses oracions.

Camprodón 1 de Juny de 1901

SURT ELS DIUMENGES
REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. ... .. 5'00 Pessetes.
Semestre.... .. 2'50 «

Pago adelantat.

La Assamblea de Tarrassa.

La Assamblea convocada per la Junta de l' «Unió Catalanista» en la ciutat de Tarrassa pera 'ls dias 28 y 29, se celebrá ab tota solemnitat y ab una concurrencia de senyors delegats com no s' havia vist may. Tenim á la vista una carta del Sr. Folguera y Durán president de la Junta de l' «Unió» qui entre altres coses ens diu lo següent: «Há resultat un acte (el de dita Assamblea) grandíós com poquíssims n' ha celebrat el catalanisme. Les bases de la Ponencia s' han votat totes per aclamació, després de lleugeres esmenes. Hem de felicitar nos d' aquest resultat porque 'ns encoratja en el camí dels sacrificis per Catalunya».

El Saló de cessions era 'l *Teatro Principal* y la primera cessió que presidí la mesa interina formada per individus de la Junta de l' «Unió», més alguns ex-presidents d' anteriors assamblees s' invertí en la revisió dels títols dels delegats y en la constitució de la mesa definitiva, quedant de President el mateig de l' «Unió» Sr. Folguera y Durán que declará constituïda la

Assamblea Catalanista de Tarrassa, pronunciant un discurs plé de bon sentit que un periódich resumeix de la següent manera: «Si bé el catalanisme no pot exigir que tots els agrupats sota sa bandera tingan exactament el mateix criteri, ha de regirse, no obstant per determinades idees colectives á les que tots deuen sometre sa voluntat. Però com que 'l catalanisme està influït pera 'l esperit verdaderament lliberal y democràtic, donchs no té jefes, ni vol tenirne, ni, per consegüent, se pot resignar á posar sa doctrina al arbitri d' un home, ni sisquera de varis encara qu' aquests sigan els que formin la Junta permanent de l' «Unió», se us convoca pera que fixeu ab claretat l' interpretació qu' ha de donarse á determinats acorts de les Assamblees de Reus y Balaguer, á fi de que sapiguem després tots á que aterirnos en lo que á aquells afecti y fent el sacrifici de nostres opinions particulars ens subjectem des d' hare en nostra linea de conducta á lo que la majoria acordi.

Els temas objecte de discussió y sobre els quals la reunió de ha deli-

berar son: 1.ª Interpretació y aclaració de 'ls acorts de la Assamblea de Reus referents á la lluyta electoral y á la forma en qu' hagi de ferse; 2.ª Interpretació y aclaració de 'ls acorts de la Assamblea de Balaguer relatius á la forma de tributació que resultaria ser més beneficiosa pera Catalunya mentres no siga autònoma».

Després d' un discurs del Sr. Romani y Puigdengolas en que protestá de la nota de separatista ab que s' ha volgut titllar al catalanisme y d' un altre del Sr. Martí Juliá defensant el dictament de la ponencia, s' aixecá la primera cessió.

La segona cessió, s' obri á dós quarts de quatre, ab la discussió del primer tema, més com en ella se presentaren moltes esmenes y se produhiren alguns incidents, quedá aquest pendent d' aprobació. Se dibuixaren dues tendències; una, la que sostenia el dictámen de la ponencia y una altre que pretenia algunes modificacions de caràcter més expansiu y ample, reclamant major llibertat en els medis de propaganda. En cambi algún seyor delegat se manifestá radicalment contrari á pendre part á les lluytes electorals.

Per més que la ponencia se manifestá ab un criteri conciliador y 'ls delegats que representavan l' oposició no se sortiren dels límits de la correcció y bones formes, tot feya temer algún resultat desagradable. No obstant no fou aixís; després de la cessió s' accentuaren y s' imposaren les corrents de transacció; uns y altres eran persones de cor y de sanch genuinament catalana y com no podian menos, arribaren á una avenencia majorment que no 's tractava de cap qüestió de principi en les que tots estavan d' acort, sinó sencillament de procedi-

ment. Afluixá un poch la ponencia, cediren una mica les oposicions y s' arribá á la redacció d' una basse que satisfá les aspiracions d' unes y altres.

El dilluns al mati s' obri la tercera cessió y 'l Sr. President vá explicar les negociacions que hi havia hagut entre la ponencia y 'ls delegats qu' havia presentat esmenes, haventse acordat:

«Modificar per complert la redacció de la base segona referent á les eleccions legislatives en el sentit de que 'l Consell General se limitarà á acordar el retraiment ó lluyta general del catalanisme en les eleccions, quedant facultades les entitats catalanistes de cada districte, pera resoldre lo que á n'ell se refereixi. També serán les entitats comarcanes les que designarán el candidat y apreciarán si reuneix les condicions fixades.

Se proposan també algunes modificacions en la redacció del paragraf según de la propia base.

Lo més important de la base segona es l' últim paragraf que queda redactat en la següent forma:

La Junta Permanent, en els casos en que en un districte no 's presentin candidats oficials catalanistes, respectará y fins veurá ab simpatia els esforços que cregin convenient fer els individus adictes á l' «Unió» en apoyo d' aquells candidats que tinguin les condicions precises, de ser catalans nats en la comarca ó ab interesos en ella, gosar de bona reputació y professar ideals autonomistes.»

Redactada en aquesta forma, ha sigut aprovada per unanimitat la base segona.

Inmediatament se posá á discussió el según tema referent als acorts de la Assamblea de Balaguer que 's refereixen al sistema de tributació més

convenient pera Catalunya mentres aquesta no sia autònoma, defensant les bases de la ponencia el Sr. Botet y Sisó y després d'una lleugera discussió sobre la manera de {proposar un concert econòmic, foren aprobades les proposicions de la ponencia ab lo que quedaren closes les tasques de la Assamblea en lo més essencial. Des d'aquell moment l'entusiasme ja no tingué aturador. En mitj d'aclamacions entusiastes el President donà lectura d'una comunicació de D. Tomás Campá en nom de sa esposa donya Maria Marfeu, cedint el famós *Pi de les tres branques* á l'«Unió Catalanista».

Prengué per fi la paraula el president senyor Folguera. Díu que accepta 'l vot de gracias proposat pel senyor Roger. La concordia y l'esperit ample que aquí ha regnat—digué—es prova de que hi cap tothom á l'«Unió».

Donà les gracias á les autoritas, al poble de Tarrassa, en especial á la classe obrera. (Aplausos).

El catalanisme—va dir—pot resoldre la qüestió social, perque s'inspira en sentiments de germanor de tots els catalans. (Aplausos).

Aludint als que van plantar pels carrers de Tarrassa uns cartells que deyen «Viva España», diu que si se van proposar molestar als assembleistes se equivocaren, pero que aquestos diuhen «Visca España»; aixís; en català. (Ovació).

Volém, digué, que visqui Espanya, pero que visqui deixantnos en llibertat á casa nostra. L'Espanya la volém gran, més gran de lo qu'es avuy. Nosaltres no hauriam perdut regnes que s'han declarat independents. Es més, jo crech que ab l'implantació de nostres principis els de Portugal y fins els de Gibraltar, voldrian tornar á unir-se ab Espanya.

Pero, si Espanya no vol ressucitar y va á la ruina, nosaltres no 'ns hi resignarém.

(Grandiosos aplausos interromperen á l'orador).

El senyor Folguera, molt emocionat feu una crida á tots els homes honrats pera que entrin dins el catalanisme.

Pera donar una idea de la grandiositat del acte afegirém sols que 'ls delegats presents á l'Assamblea foren uns tres cents y que á 'l apat de despedida hi prengueren part mil y tants comensals. L'ordre fou admirable y l'entusiasme fora de tota ponderació. Tant al cloures la Assamblea com després del apat els concurrents entonaren solemnement y á peu dret «Els Segadors».

Per nostra part ens felicitém de tot cor per l'èxit la Assamblea de Tarrassa y enviém el nostre vot de adessió á la Junta de l'«Unió Catalanista» principalment á son digne president senyor Folguera per la manera com sapigué interpretar els sentiments de concordia qu'abrigan tots els catalanistes qu'ho son de bona lley; creyém que la expressada Assamblea senyalará una nova y profitosa empenta vers la conservació de nostres ideals.

La Parábola de la Cogula.

Tothom sab que no fa molt temps la *Neue Freie Presse*, periòdic juhéu de Viena, publicá un article d'en Galdós hont si llegia aixó: «joventut sense passions, sens arranchs, ni deliris, ni ensomnis d'amor y aventures ¡quina cosa més trista!» M'ho vaitg reflexionar una vegada y una altre y.... moltes; de cop y volta m'en reya,

y 'm feya llàstima, després cada vegada 'm feya més mal perque á la fi hi vaitg compendre una commiseració falsa, un tó ploraner de tirá que vol atraure boy parlan d'ensomnis, passións, deliris... cosa que diu que li manca á la joventut que creu, espera y estima, á la joventut que peregrinant s'encamina á una vida futura, ansiant la plenitut dels seus ideals com á coronament de les seves virtuts y els seus esforços, á la joventut que 'n mitj d' unas corrents filosóficas podrides, d' una ensenyansa esceptica y d' unes costums brutals s' ha mantingut ferma en una doctrina sana, consoladora, gran... L' actual joventut se desperta al impuls d' una corrent esperitualista iniciada al terror de Fransa... potser de Alemania. Aquest fenomen jo le sentit... l' hem sentit tots, els jacobins de la rassa llatina l' han escoltat y es per aixó y res més que per aixó que 'n Galdós ha llensat la blasfemia al mon desde 'l porta veu d' una sinagoga estrangera, volent contenir la riuada aixecantli una resclosa (aixís l' aygua caurá de més alt) pensant tal vegada deturar la sava que puja pel tronch del arbre perque no esclatin les flors ó maduri la fruyta tratant de inocular el virus d' una enfermetat mortal á una sanch jove que viu de la Fc, viu per la Patria, viu de l' Amor, trilogia sagrada que portará 'ls pobles esclaus, y les nacionalitats modernes á la redempció dels estats.

Ja ho sab donchs ilustre Galdós; d' aquest lema ni una lletra ne borram, ja ho sabeu escriptors sectaris dels rotatius madrilenys; tiréuli si, llenséuli d' un cop el llevat dintre l' aygua á veure si fermenta, si com vibrions per entre 'l llot, engendra un aixám d' homes-besties ab deliris,

ab passions de boitg; tiréuli á l' ànima al jovent que us empeny, aquest Evangeli sens Deu que tant prediqueu; tiréuli, sembreuhi la llevar buyda als solchs de la terra, beneyts, poca soltes, qu' aquí estém els de la sanch nova, aquí estém, vetllant pera desfer la vostra obra cansats d' aquesta quincalla enlluernadora, d' aquets corcats géneros d' importació que 'n diuheu «fraternitat humana» nom tant hipócrita com el de «Internacional dels obrers» paraules, teories que 'ns portarian á la conversió de les societats cristianes en uns fansteris immensos; xorchs de sentiments els cors humans, junyits al carro d' una igualtat tirànica, inutilisant la competencia, malmeterian els vergers del Art y de la Ciencia, fentne al cap devall un ermot. Veus aquí de tals sembras tals cullites. Perá via d' exemple copiaré la sensillissima parábola de la cogula, que no per ser sencill son llenguatje deixa de ser sublim son fons. «La doctrina del regne dels cels es representada per un home que va sembrar llevar bona y mentres dormian sos jornalers un seu enemich li sembrá cogula en mitj del blat. Quant el blat comensá á espigar, llavors va naixer la cogula y 'ls jornalers van dirho tot seguit al amo —Senyor —li deyan —que per ventura no vareu sembrar bona llevar? donchs com es que hi neix la cogula? —Ell digué — Aixó ho haurá fet un enemich meu. —Els jornalers li van dir. —Voleu que l' arranquem? No —respongué ell —no fos cas que arrencant la cogula arrenquesin també 'l blat. Deixeu que cresca tot y al temps de la sega diré als segadors —culliu la cogula y feune garbes pera cremar y 'l blat posúculo al graner.—Pero cal afegirhi una paraula més; en Galdós encarna el tipo pervers de la parábola com ni

en relleu de bronzo, nosaltres ja 'ns coneixém; serém els segadors els jornaleros qu' esperan el Juny pera emprendre la tasca.

Joan Homs.

Barcelona 1 Maig 1901.

La Exposició Íntima del «Institut Olotí» y la premsa Barcelonina.

La Veu de Catalunya, del dia 9 de Maig.

Ha sigut una bona determinació la que han pres els pintors d'Olot, de celebrar anyalment á Barcelona una exposició, de les quals es la primera la qu' acaba de inaugurar-se á can Parés. Ha estat una bona idea, una idea simpática... perque tot lo d' Olot ja es simpátich pel sol fet de ser d' Olot. Aquell hermos país, tan rich d' aspectes pintoreschs, vé a ser pera nosaltres, catalans, lo que va ser Harlem pels holandesos, al sigle XVII, lo que va ser el comtat de Suffolk pels inglesos, al sigle XVIII, lo que va ser Barlison pels francesos al sigle XIX: la comarca de predilecció ahont ha crescut y florit la nostra escola de paisatge nacional.

L' exposició d' ara es modesteta, íntima de catálech, però molt interesant. En conjunt, pot considerarse com un arreblech de notas de color y d' apuntacions en blanc y negre de las que penjan per las parets dels tallers, com imatjes embrionarias dels cuadros del porvenir. Més aixó no vol dir qu' entre els cróquis y las anotacions, entre els esbossos y estudis, no tregui el cap algun espectacle de naturalesa, que per lo íntens y lo result, ja pot conceptuarse com una visió observada detingudament.

R. CASELLAS.

La Vanguardia, del dia 8 Maig.

Interesante en gran manera resulta esa Exposición que es la mejor prueba de que no es menester respirar el ayre de las grandes capitales para realizar cosas de belleza.

Ello es que existe en Olot una escuela de paisajistas dotada de verdadera personalidad y con la cual es preciso contar al hacer el balance del movimiento artistico del país; hecho, por lo demás, que no tiene nada de extraño tratándose de una región en que tanto predomina el individualismo como es Cataluña. Nada más halagüeño que el sentimiento de independencia, en el arte, y no son las escuelas pequeñas, por decirlo así, las menos gloriosas en la historia. Así, por ejemplo, no valen menos Brujas y Ferrara que Amberes y Florencia.

Desde luego aparece evidente esa Exposición la evolución que se ha efectuado en el paisaje olotino. Principalmente descriptivo, objeto de sus principios, con Joaquín Vayreda, Domenge, Vancells y los pintores barceloneses que frecuentan aquella deliciosa comarca, se nos aparece hoy, visto á través de una emoción personal, hasta llegar en ocasiones al impresionismo más característico.

Un rasgo común de todos los autores que figuran en esa Exposición, es la sinceridad de su sentimiento, y por lo mismo cuadrarle perfectamente el nombre de íntima que lleva. Así los dos Bergas como los dos Estorchs, Domenge, Devesa, Plá, Menció y M. Vayreda pintan sin pretenciones de asombrar á nadie á fuerza de habilidades. Abundan las simples notas de color, los bocetos, los apuntes, y no son ciertamente esos números los menos apreciables.

Conforme á la que podíamos llamar ya tradición olotina, predomina la nota apacible, como fiel reflejo de la naturaleza transcrita. Olot no tiene la grandiosidad de horizontes ni la salvaje aspereza de otros puntos, y mejor que nada recuerda á la piadosa Umbria; aquel verdor suave de sus campiñas, las graciosas ondulaciones del terreno y su vegetación modesta emparejarían mal con escenas de violencia y resultaría un contrasentido convertir aquellos placidos lugares en dramáticos escenarios».

ALFREDO OPISSO.

Del mateix diari del dia 14 de Maig.

«La Exposició íntima de art olotí, establecida en el Saló Parés, constitue una nota característica y muy simpática, reveladora

de que la madre naturaleza al embellecer ciertas tierras de su predilección engendra esperitus enamorados capaces de reproducir sus bellezas realzándolas con los primores del arte. Así, desde hace muchos años la encantadora comarca de Olot ha venido siendo un verdadero centro artístico, algo así como una rama florida de la pintura catalana. A Olot han acudido con preferencia algunos de nuestros más notables paisajistas, ávidos de inspirarse en los hermosos espectáculos que ofrece la pintoresca campiña del alto Fluviá. Poderosa atracción ejerció entre sus compañeros el malogrado pintor Joaquín Vayreda, tan connaturalizado con las singulares bellezas de su tierra natal, pasando á ser ésta, desde que aquel se reveló con toda la pujanza de su talento vibrante, un lugar de peregrinación artística que había de dar nacimiento á una verdadera escuela».

J. ROCA Y ROCA.

El *Diario de Gerona*, després de ressenyar detingudament les obres exposades diu:

La exposición en conjunto resulta mas que regular, con todo y no sobresalir en grado superlativo obra alguna de las expuestas, todas las que confirman una vez más que en Olot se cultiva el arte y que cuenta, además de buenos maestros, con una numerosa pléyade de aficionados que solo por su entusiasmo inclinan á ver la exposición con agrado y benevolencia.

El calificativo de íntima que se ha dado á esta exposición, es verdaderamente justificado, no solo porque muchas de las obras expuestas son notas de color, bocetos y apuntes, que bien pudiéramos llamar espontánea y franca expresión de la manera como sus autores sienten el arte, sinó porque todas ellas llevan en sí algo de la pintoresca comarca olotina, que forman un ambiente especial, y viene á ser como pedazos de su hermosa campiña transportados al centro de Barcelona, y para que nada falte, con tanta gente conocida, sorprendida por el lápiz de Berga hijo; ambiente muchos más sugestivo y que propende á simpático agradecimiento hácia los expositores, para todos los que han visitado la artística villa de

Olot y sus alrededores y conocen los originales de aquellos retratos tan naturalmente dibujados y con tanto sabor de realidad, sin el empaque propio del cliché fotográfico.

Esto solo bastaría para dar plácemes al «Institut Olotí» que bien se los merece, por otra parte por sus constantes esfuerzo, en pró del arte, y especialmente el realizado con esta exposición, que nos lo ha mostrado tal cual es, personalísimo y peculiar, si así podemos llamarle, en aquella comarca, rica fuente de inspiración de donde han salido tantos artistas que con su nombre la enaltecen.»

RAFAEL GAY.

SECCIÓ COMARCAL.

SAN JOAN LES FONTS 29 de Maig

Sembla que la pesta *bovina* coneguda pel nom de *glosopeda* vá de baixa gracies á Deu, havént produhit grans perjudicis ab alguns pagesos. No tenim que notificar per ara cap desgracia personal, degut pot ser á les atinades precaucions qu' els pochs medis ab que compta un poble de la categoría del nostra, respecte sanitat, ens han permés posar en práctica.

De jorn el dilluns passat nos cridaren per assistir á una desgracia produhida per una esllavisada en les singleres de Castellfullit terme del senyor Agustí; personats en el lloch del sucés, presenciarem ab pena ls sufriments de nostre estimat amic don Joseph Canal, un dels encarregats de les máquines eléctriques dels senyors Agustí y Cuffi, qui morí á les set hores després de la desgracia ocasionada per el desprendiment d' unes roques degut sens dupte á les interminables plujes de qu' estém castigats fa temps. Les penyes caygeren en el precís moment y lloch ahont estava dormint l' infortunat Joseph, qu' era la caseta de les calderes de vapor dels esmentats senyors, la qual quedá fet un pilot de runes ahont s' havia refugiat el difunt per fugir de la fressa de les máquines y poger dormir les hores reglamentaries d' aquella nit ab més repós. De moment se li prestáren els auxilis corresponents, logrant solsament allargar sa vida per algunes hores; no cal dir que des-

de aquestes colúmenes donem el més sentit pèsam á la desconsolada familia del difunt, com també á la rahósocial Agustí y Cuffi per tant imprevistacom sentida desgracia.

El corresponsal.

NOTICIES.

Als darrés dias d' aquesta setmana han comensat les primeres calors, deixántse de ploure com ha comostumat á fer durant tota la part de primavera transcorreguda.

Avuy tindrà lloch una vetllada en al «Institut Olotí» en la que se llegirà una excursió de Berga á Boga projectántse una vintena de vistes una d' elles la del famós *Pi de les tres branques* que recentment son propietari acaba de ferne donació á la Junta de l' «Unió Catalanista».

Ahir á les nou del matí contragué matrimoni en l' Iglesia de Nostra Senyora dels Dolors, nostre amich D. Sabel Barnadas, ab la simpática y bella senyoreta D.ª Antonia Fábrega y Plana.

Desitjém coralment als nuvis tota mena de felicitats en el nou estat y una interminable lluna de mel.

També contragué matrimoni ahir en el poble de Mieras, nostre amich el professor D. Rossendo Bohigas ab la distingida y bella senyoreta donya Joaquina Pujol.

Desitjém á dita parella tota clase de felicitats y una llarga lluna de mel en son nou estat.

Nostre amich lo metje senyor Bover

tingué la desgracia de trencarse un brás. Li desitjém de tot cor un promte y complet restabliment.

El pendó principal de la professó que deu celebrarse el dia de *Corpus* está confiát á nostre digne Alcalde don Joseph Saderra y Mata.

Tenim entés que s' han donat disposicions, per agatar y multar á algú atrexit cassayre que no sols no respectan la veda sinó que fican els gossos al mitj de les viandes y ho xafan tot.

Per persona que 'ns sembla autorizada se 'ms ha assegurat que l' Ajuntament anaba á ocuparse dintre poch de proporcionar al cós de Bombers d' aquesta vila el material necessari per un cas d' incendis, ja que segóns sembla el que hi ha actualment se trova poch menos qu' inútil.

La pesta continúa fent estragos en el bestia de peu partit en algúns dels pobles de la comarca. Se desitjaria que les autoritats prenguessin midas acertades á inpedir el contagi y que les fessen cumplir, ja que 'l poch escrúpul dels que tenen el bestia empestat afegit á les poques precaucions que prenen los que no li tenen, fa temer ab fonament que 'l país quedarà sense bous ni porchs y Deu vulgui que no passi d' aquí.

Algúns diaris dihen que trovántse á París nostre compratici l' eminent esculptor D. Miquel Blay tratan d' obsequiarlo ab un banquet varis admiradors y artistes de nostre estimat amich.

Ab el títol 12,435 ha publicat el jove D. Joan Mestres un saynete ó entremés en un acte y en prosa. Es sensiblement un juguè ben compost en que hi abundan els estribots y gracies de bona lley. Com correspón á una pessa de tal naturalesa careix de trama, més l'acció vá ben sostinguda fins al final.

Una sola cosa ens permetém observarli. Ni tratántse d' una comedia creyéim bona costúm la d' escriure les paraules y frases ab les constraccions y corrupcions que hi dona el poble.

Es millor escriure correctament y en tot cás ja cuydará l' actor de donar al llenguatge l' interpretació més popular y pintoresca. De tots modos felicitem al senyor Mestres per son treball.

Llegim á *La Renaixensa*:

«Ab fetxa 16 del passat Abril nos comunican de Talca (República de Chile) la següent noticiaa:

«Senyor Director de LA RENAIXENSA.—En junta general que tingué lloch lo diumenje, dia 14, fou elegit lo

següent directori del Centre Catalá que alguns bons fills de nostre estimada pátria han organísat en aquesta ciutat: President, Miquel Palet.—Vicepresiden, Isidro de Ramón.—Secretari, Joan Armangué.—Tresore, Lluís Bernavet.—Bibliotecari, Joan Casanovas.—Directors: Antoni Palet y Pere Hernández.

«Lo que, junt ab lo saludo més cordial del Centre, tinch lo gust de comunicarli, cumplin un dels acorts de la esmentada junta general.—Lo Secretari, Joan Armangué.»

El Diario de Gerona diu: que 'n les cercanies d' una casa que hi há devant de la font del Capricho, dimecres passat fou trovat el reliquiari que temps enrera fou robat de l' iglesia de Besalú, però del mateix havia desaparecut el trós de la Vera-Creu qu' era el de més gran tamaño que 's veneraba en Espanya.

Se 'n ha donat part al Jutjat, que practica les gestions convenients.

OLOR.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 25 al 1 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

Dia	Noms y apellidos	DEFUNCIONS		Estat	Anys
		Domicili			
27	Joseph Bretcha Dorca.	S. F.º de Asís		solter	31
28	Teresa Cels Nogué. . . .	S. Ferriol		viuda	68
29	Dolores Galsarán Grabolosa.	Campdenmás		casada	19
29	Francisco Nogué Galobardas	Párra		casat	64
30	Josepha Estorch Mir. . . .	Baixa del Tura		casada	57

Noys, 0. || Noyes, 1.

NAIXEMENTS

Noys, 3. || Noyes, 2.

Total defuncions, 6. | Total nexaments, 5.

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses quantitats.

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un complet y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d'estiu, confeccionanse trajos á mida desde'l módich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

SADERRA, PRAT Y C.^A

BANQUERS

Olot (Valls nous.-1.)

Comptes corrents, giros dintre y fora d'Espanya, depòsits, descomptes, comissions, pagos á totes les dependencias del Estat y de la Provincia etc.

Pera la compra y venta de valors, aquesta casa compta ab agents en les places mercantils de Barcelona, Madrid y Paris.

Se negocian los cupons del próxim venciment.